

C. (Průmyslový) vzor Společenství (komunitární (průmyslový) vzor)

1. Definice

Podle článku 3 (a) Nařízení č. 6/2002 se jím rozumí „vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysu, barev, tvaru, struktury a/nebo materiálů výrobku samotného a/nebo jeho zdobení.“

Podle článku 3 (b) se výrobkem rozumí „průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, včetně součástek určených k sestavení do jednoho složeného výrobku, obal, úprava, grafický symbol a typografický znak, s výjimkou počítačových programů.“

Obecným příkladem průmyslového vzoru by mohl být zvláštní tvar karoserie automobilu nebo tvar kusu nábytku, např. židle. Ale jak bylo řečeno, nemusí se jednat o výrobek jako celek, tzn., že i atypické držadlo by mohlo pod ochranu vzoru spadat také.

2. Zapsaný a nezapsaný vzor

Na rozdíl od KOZ se nevyžaduje registrace KPV pro jejich ochranu ve Společenství. Ochrana KPV má podle Nařízení č. 6/2002 dvě odnože:

- 1) Nezapsané vzory, a
- 2) Zapsané vzory.

Některé podmínky a udělená práva jsou odlišná pro každý druh, nicméně podstata vzoru jako vzoru komunitárního zůstává stejná.

Pro neregistrovaný KPV se nemusí podávat žádná přihláška. Ochrana je poskytnuta bez jakýchkoliv formalit. Tento typ ochrany může být slabý. Jelikož původce nemá žádný formální důkaz o registraci, mohl by mít potíže při obraně svých práv ke vzoru, pokud by někdo jiný okopíroval jeho vzor a začal jej užívat jako vlastní.

Výhodou zápisu je to, že všechny registrované vzory jsou publikovány. To konstituuje silný důkaz pro vlastníka KPV, že druhá strana věděla o jeho vzoru.

Délka ochrany se rovněž liší. Registrované vzory jsou chráněny po dobu pěti let od data registrace, avšak mohou být obnoveny na další čtyři pětiletá období, takže celková doba ochrany činí 25 let. U neregistrovaných KPV trvá ochrana tři roky od data, kdy byly poprvé zpřístupněny veřejnosti.

3. Podmínky ochrany

Každý KPV musí splnit dva požadavky (viz článek 4 Nařízení č. 6/2002), aby mohl být chráněn:

- a) musí být nový, a
- b) musí mít individuální povahu.

Dle článku 5 (1) Nařízení č. 6/2002 je vzor nový, pokud nebyl před tím známý veřejnosti, a to v případě neregistrovaného vzoru před tím, než byl poprvé zpřístupněn veřejnosti, nebo z hlediska registrovaných vzorů před datem podání přihlášky nebo vznikem práva přednosti pro registrovaný vzor.

Okamžik zpřístupnění je velice důležitý. Vztahuje se k datu, kdy byl vzor zveřejněn a od tohoto data je vzor chráněn.

Individuální povahou se ve smyslu článku 6 (1) rozumí celkový dojem, který průmyslový vzor vyvolává u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává jiný průmyslový vzor. Časový mezník, kdy vzor musel mít individuální povahu je shodný s novostí (viz předchozí odstavec).

Musí být brána v úvahu „míra volnosti původce při vývoji vzoru“.

4. Úřad

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) zřízený Nařízením č. 40/94 má pravomoci ve všech záležitostech vyplývajících z Nařízení č. 6/2002. Úřad má na starosti jen registrované KPV, protože pro neregistrované vzory se přihláška nepodává. Přihlašovatelé začali mít možnost podávat přihlášky pro registrované KPV od 1. dubna 2003. Avšak Úřad začal přijímat přihlášky již od 2. ledna 2003, ale datum podání těchto přihlášek má účinek od 1. dubna 2003.

Úřad spravuje Rejstřík komunitárních vzorů, který je pro veřejnost k dispozici k nahlížení, kromě přihlášek s odloženým zveřejněním.

Úřad také publikuje Bulletin KPV.

5. Registrační proces

Schéma registračního procesu komunitárního (průmyslového) vzoru:

1. podání přihlášky – přihlášku lze podat buď k:
 - a) OHIMu, nebo
 - b) národnímu úřadu průmyslového vlastnictví členského státu
2. průzkum přihlášky (formální náležitosti a pojmové znaky)
3. zápis
4. zveřejnění

5.1 Přihláška

Platí stejná zásada pro místo podávání přihlášky, tzn. Lze ji podat buď k Úřadu nebo k národním úřadům členských států, avšak ty ji musí přeposlat Úřadu do dvou týdnů od jejího přijetí. Přihlašovatel může nárokovat právo přednosti (prioritu) pro svůj průmyslový vzor (nebo užitný vzor), pro který podal přihlášku v zemi, která je buď členem Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví nebo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace. Přihlášku pro KPV je třeba podat během šesti měsíců od data podání dřívější přihlášky. Datum vzniku práva přednosti se považuje za datum podání KPV za účelem určení, např. novosti, zveřejnění, důvodů pro neplatnost atp.

Úspora nákladů je značná, protože poplatek za registraci je dohromady 350 euro za pět let ochrany.

5.2 Odkladná lhůta

Nařízení KPV stanovuje odkladnou lhůtu - tato odkladná lhůta se aplikuje pouze na registrované KPV. Původce nebo jeho nástupci mohou tedy zveřejnit vzor, např. ukázat na výstavě, uvést na trh, a to 12 měsíců před datem podání přihlášky KPV či datem přednosti. Takovým zveřejněním je i podání přihlášky na národní úrovni, tzn. V členském státě. Během 12-ti měsíčního období může původce zjistit komerční využití svého vzoru a rozhodnout se, zda jej nechá zaregistrovat. I když není vzor zaregistrován, je stále chráněn po dobu tří let jako neregistrovaný KPV. Avšak to nezn., že by tříletá lhůta pro neregistrované KPV vedla k prodloužení jednorocní odkladné lhůty. Pokud by tudíž původce zveřejnil svůj vzor a podal přihlášku po delším období než 12 měsíců, jednalo by se o překážku v registraci. Jeho ochrana by skončila po třech letech od okamžiku zpřístupnění vzoru veřejnosti. Vzhledem k tomu, že datem podávání přihlášek KPV je 1. duben 2003, lze dojít k závěru, že vzory zveřejněné před 1. dubnem 2002 nebylo možné zaregistrovat.

5.3 Zamítnutí a registrace

Článek 47 stanovuje pouze dva důvody pro zamítnutí přihlášky KPV:

- 1) vzor nespadá do rozsahu definice (viz výše), nebo
- 2) je v rozporu s veřejným pořádkem nebo veřejnou morálkou.

Pokud přihláška splňuje veškeré formální náležitosti a nezakládá žádný z důvodů pro zamítnutí, je vzor zaregistrován. Na rozdíl od KOZ se na přihlášky pro KPV neaplikuje rešerše nebo možnost podávání námitek.

Poté, co je KPV zapsán, je zveřejněn v Bulletinu KPV.

6. Neplatnost komunitárního (průmyslového) vzoru

KPV lze prohlásit za neplatný z důvodů uvedených v článku 25 Nařízení č. 6/2002, např. vzor nesplňuje předepsané podmínky, konflikt se starším vzorem, v pozdějším vzoru je užito rozlišovací označení, vzor představuje neoprávněné užití díla chráněného autorským právem, neoprávněné užití prvků uvedených v článku 6ter Pařížské úmluvy atp.

7. Dispozice s komunitárním (průmyslovým) vzorem

Vlastník KPV jej může převést na jiný subjekt (článek 28 Nařízení č. 6/2002) či k jeho užívání udělit licenci (článek 32).